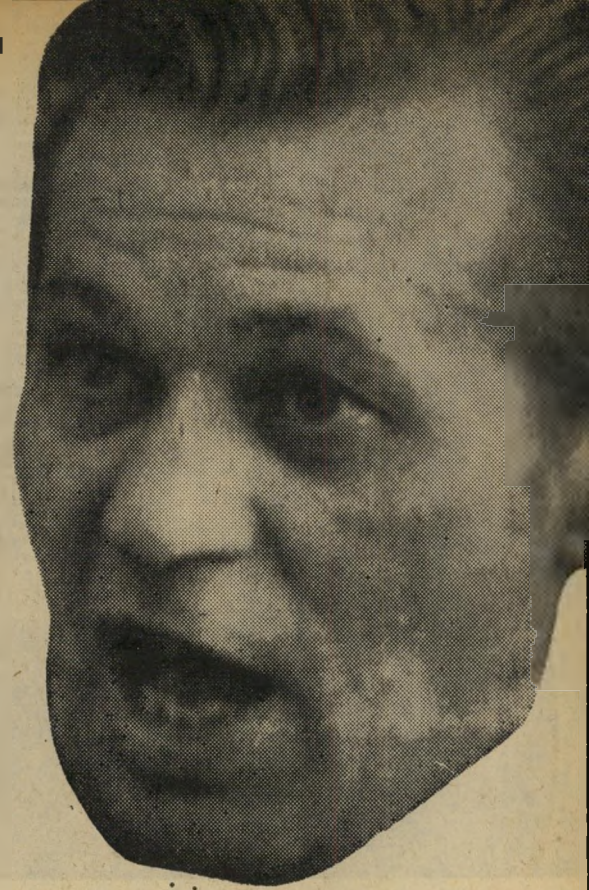

בתואנה של חקירה בטחונית נפרצו הארונות ומגירות שולחן המדען... כשנשאלו השיבו החוקרים כי הם עוסקים בחקירה בטחונית. האחד הודיע שהוא חוקר מצ"ח והשני כי הוא מטעם המודיעין הצבאי. ערב או שניים אחר-כך טלפנו לפרופ' משה לזר (מימין) דיקן הפקולטה לאמנויות באוניברסיטת תל-אביב והודיעו לו כי עשו את שלהם וקיימו הבטחתם.

כל אנשי הדיקה

הדברים המתרחשים מזה ארבע שנים בפקולטה זו הם מוזרים ביותר. יש בהם כדי ליצור את הרושם שמדובר בפקולטה למדעי השחיתות ולא בפקולטה לאמנויות. פרשת ווטרגייט האמריקאית, שהפכה לשערוריה לאומית והביאה להדחתו של נשיא ארצות-הברית ריצ'ארד ניקסון, החי לה בסיפור תמים וחסר חשיבות, לכאורה של תפיסת פורצים שחדרו למשרדי הי-מפלגה הדמוקרטית, והתחזו כ"שרברבים", כך גם פרשה ישראלית זו. הוטרגייט האקדמי של ישראל החל גם הוא בפריצה שקטה ומיסתורית שלא הגיעה מעולם לידיעת הציבור.

הגאון התמהוני

ה חיפוש אחר המיסמכים בעלי "החשיבות הביטחונית העליונה" שנעשה בפריצה לארונות ולמגירות במשרדי חברת מיבר, נעשה במיסמכי הפרטיים של דני ברמן (41), מדען ממושקף ונמוך קומה, אשר ידידיו הקרובים נוהגים לכנותו כי "גאון מוזר". ללא ספק הוא אישיות שנואה במחלוקת.

דני ברמן מהיר המחשבה והדיבור, הוא ארכיטיפוס של דמות הפרופסור המפוזר. הוא בעל ידע מדהים בתחומים מדעיים רבים, הוא מבריק ובעל אינטליגנציה בלתי רגילה. יחד עם זה הוא תמים ותמהוני בתחומים שונים ואפילו מנותק לעיתים מהמציאות.

כבר בעת לימודיו בבית-הספר התיכון עירוני א' בתל-אביב, התגלה דני כמוכשר. הוא המשיך בלימודים אקדמיים בפקולטה למדעי-הטבע באוניברסיטה העברית בירושלים במסלול ישיר לתואר מוסר. אך את בחינות-המעבר סיים בהצטיינות אולם בתואר לא זכה. תוך תקופה לימודיו שימש גם כמורה לפסיקה, כימיה ומתמטיקה בגימנסיה שלוה בתל-אביב. ההשתלמות שלו במסגרת לימודיו היתה בתחום האוקיינוגרפיה. במסגרת זו השתתף גם במשלחות מחקר ומיפוי אוקיאנוגרפיות בים התיכון וביסוסן. באחת מיצילוליה-העומק שלו אירעה לו תאונה ו הוא אישפו בבית-חולים לתקופה ארוכה. כתוצאה מכך לא סיים את בחינות הגמר ולא זכה בתואר האקדמי הנכסף.

הגאון שנשדד
המדען דני ברמן, לשעבר יועץ בחוג לקולנוע וטלוויזיה בפקולטה לאמנויות באוניברסיטת תל-אביב, שבמיש"דו אירעה הפריצה בה נעלמו מיסמכים שונים. ברמן נחקר בחשד של עבירות ביטחוניות, אך חוקריו אצלו לותר על מניותיו בחברה מסחרית ואחד מחוקריו ירש אותו אחר-כך.

ני הגברים הגיעו ללא קושי אל יעדם. היה זה חדר משרדי בדירת משרדים בבית דירות ברחוב האוניברסיטה 94 ברמת-אביב בתל-אביב. הם פרצו את דלתות הארונות המשרדיים שבחדר ואת המגירות הנעולות של השולחנות. במשך שעה ארוכה הם חיטטו בין ערימות הגיירות והמיסמכים שבמקום.

כאשר עזבו את החדר הם נטלו עמם ערימה של תעודות ומיסמכים, שאתם הגדירו אחר-כך כ"בטחוניים ותסויים".

הפריצה וגניבת המיסמכים אירעו באחד הימים בתחילת חודש ינואר 1974. המשרד בו נערכה הפריצה נשא את השם התמים מיבר מהנדסים בע"מ. והפורצים עצמם לא היו זרים במקום. הם היו בני בית באותה דירת משרדים, שאחד מהדריה שימש את חברת מיבר מהנדסים. חדרים אחרים באותה דירה שימשו גם את הפורצים ואת עסקיהם.

באותם ימים נראה היה לכל מי שידע על כך, כי רקע הפריצה החשאית ונטילת המיסמכים, נבע מחשד של סיכון ביטחוני חמור ביותר. מאוחר יותר נראה היה כי החשד הביטחוני לא היה אלא כיסוי ל-טגנסקציה עסקית-מסחרית, שנועדה לסיחוט מאדם מסויים את מניותיו וכספיו. כיום, בדיוק שרוש שנים אחרי אירוע זה פריצה היא נראית כאור שונה הגמרי: בקשר שנועד להעלים עורריות ומיסמכים אשר היו עקולים לפוצץ שערוריה אקדמית חסרת תקדים באוניברסיטת תל-אביב.

חלק ניכר מהמיסמכים שנלקחו ממגירות חברת מיבר, התייחסו לפרשיות שונות הי קשורות לפקולטה לאמנויות באוניברסיטה. מאוחר יותר התגלה חלק מהם בידי אנשי אוניברסיטת תל-אביב.

הסיפור נשמע כמו עלילה של סרט ריגול דמיוני, או סיפור מדע בדיוני. הדמויות הרמופיעות בו נראות כפרי דמיון פרוע של מחבר ספרי-מחח בפרוטה. אולם המציאות עולה על הדמיון ואפילו הדמיון הפרוע ביותר.

זוהי כתבה ראשונה בסדרת כתבות בחקירה מיוחדת החושפת סיפור מוזר ומדהים. סופה של הסדרה יוכיל את ההתרחשויות מאחורי הקלעים של הפקולטה לאמנויות באוניברסיטת תל-אביב.